

ANNO 1743.

ut supra dictum est, Romam venerint, per Collegii prædicti Depositarium, vel alias, prout melius expedire videbitur, centum sexaginta duos Magistros Cere...

Dat. die 14 Febr. 1743.

Pro D. Card. Passione. Cajetanus Amatus.

LXXIV. ECCLESIAE PAPIENSIS

Perpetuo uniter Archiepiscopatus Amasensis in partibus Infidelium; aliaque privilegia confirmantur, & respective conceduntur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD supremam equidem Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis, cujus servituti Pastorum Princeps JESU CHRISTUS Nos imbecillitatis nostræ conficitur per ineffabilem bonitatem suam mancipare dignatus est, auctoritatem, providentiamque pertinere intelligimus, ut non solum decora, privilegia, prærogativas, immunitates, & exemptiones, quibus alias legitime concessis singulæ Ecclesiæ pacifice fruuntur, confirmare, & augere studeamus, verum etiam opportunitate, salutaremque, ad bene constitutam, Apostolicæ legis præscriptum Ecclesiasticæ Disciplina ordinem in suo pristino decore retinendum, conservandumque, si quo pacto per longas temporum vires immutari contigisset, operam nostram conferre sagitamus.

Ecclesiæ Papiens. prærogative novæ decoribus augeri merentur.

§. 1. Quoniam autem Cathedralis Ecclesiæ Papiæ, quæ olim Ticinum dicta est, non tam vetustæ antiquitatis, Longobardorum Regum Sedis, & tot Sanctorum Antilitum pietate, literis, ac Martyrio insignium splendore, quam ipsa amplitudine, & omnimoda in populos sibi subiectos jurisdictione, inter præcipuas Italiae Ecclesiæ semper extitit, factum est, ut innumera propemodum privilegia cum latitudinis fortunis, aliisque amplissimis juribus, Romani Pontifices, Imperatores, Reges Longobardorum, alique Principes eidem Ecclesiæ, ejusque Antilitibus indulserint; Eapropter tot sane privilegia cum decoribus, prærogativis, dignitate, auctoritate, immunitatibus, exemptionibusque conjuncta, ac toties comprobata, atque confirmata iisdem Antilitibus, qui Apostolicæ huic Sanctæ Sedi immediate subiecti sunt, Pallii certe usus, ac jus Crucem more Archiepiscoporum ante se gestandi, album equum confendendi, jus a dextris in Conciliis Generalibus Summo Romano Pontifici assistendi, jus denique, quod etiam admirans refert clar. mem. Cæsar Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Baronius, ut quotiescumque Ticinensis Episcopus vocaret ad Synodum Archiepiscopos Mediolanensem, & Ravennatensem, cum suffraganeis, venire omnino deberent; hæc non immerito exposcerent, ut eandem Cathedralis Ecclesiæ, exigentibus etiam eximius Venerabilis Frater Francisci ejusdem Cathedralis Papiensis Episcopi, in tuendis Ecclesiæ Papiensis, ipsi spiritali connubio junctæ, juribus egregie meriti virtutibus, in Archiepiscopatum erigeremus.

Pontificis consilium.

§. 2. Verum Nos, quibus nihil est antiquius, quam ut Venerabilem Ecclesiarum antiquitatem stabilem custodiamus, æquam, nec novum esse ducimus, si eidem

Ecclesiæ Cathedrali Papiensi, ejusque Antiliti pro tempore existentem aliquem titulum Archiepiscopis Ecclesiæ Archiepiscopalis in partibus Infidelium sitæ tribuamus, Archiepiscopalemque Ecclesiam hujusmodi ipsi Papiensi Ecclesiæ uniamus, & incorporemus: Ita enim fiet, ut eidem Episcopo Papiensi tot privilegia munio, & Archiepiscopali dignitate adaugendo, debitus locus, & honor in quibusvis Ecclesiasticis, & Sæcularibus Confessibus deferatur.

PONT. A. III.

§. 3. Hinc est, quod Nos, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium, Archiepiscopalem Ecclesiam Amasensem, quæ Helenoponti Metropolis Turcarum Tyrannidi subiecta, quoad nominis honorem saltem conservari meretur, eidem Cathedrali Ecclesiæ Papiensi unimus, & incorporamus, ac perpetuis futuris temporibus uniamus, & incorporatam esse, ac fore declaramus, statuimus, decernimus, & ordinamus; itaut non modo idem Venerabilis Frater Franciscus Papiæ Episcopus, seu quicumque pro tempore in Episcopali Papiensi Cathedra ipsi successerit, una infimul nuncupetur, inscribatur, & sit Archiepiscopus Amasensis, & Episcopus Papiensis, cum omnibus, & singulis juribus ratione tum Episcopalis Ecclesiæ Papiensis, tum Archiepiscopalis Ecclesiæ Amasensis ad ipsum respective spectantibus; Nec propterea eundem Archiepiscopum, & Episcopum, ad Archiepiscopalem Ecclesiam prædictam Amasensem, donec ab Infidelibus detinebitur, accedere, & apud eam personam literis residere minime teneri.

Archiepiscoporum Amasensis in partibus Infidelium perpetuo uniti.

§. 4. Præterea volumus, & mandamus, ut idem Episcopus Papiensis, & Archiepiscopus Amasensis, deinceps semper, ut antea, memoratæ Apostolicæ Sedi immediate subiectus intelligatur, nec juxta Concilii Tridentini decretum, & Concilii Romani a secl. record. Benedicto PP. XIII. Prædecessore nostro celebrati, Præscriptionem, sibi Metropolitanam, quem hætenus non elegit, impostum eligere teneatur; nec Cause quæcumque Civitatis, & Diocesis Papiensis ad quemvis, jure appellationis, nisi ad Apostolicam Sedem prædictam, deferantur.

Eandem sub immediatæ Sedi subjectione confirmat etiam quoad appellationes &c.

§. 5. Denique statuimus, ac declaramus, eundem Franciscum modernum Episcopatum Papiensem, tenore præsentium, abique ulla declaratione, five Apostolicarum Literarum expeditione, re ipsa Archiepiscopum Amasensem esse, ac fore, & nuncupari posse, ac debere; ipsius vero pro tempore Papiensi Ecclesiæ prælatæ prædicandis Antilitibus, toties, quoties præfici contigerit, per eandem Apostolicam sub Plumbo pro Papiensi Ecclesiâ expediendas literas, titulum Archiepiscopi Amasensis conferri debere, factâ semper unionis, & incorporationis hujusmodi mentione; quem sane titulum Archiepiscopi Amasensis ita unum, & incorporatum esse, ac fore volumus ac præcipimus Episcopo Papiensi pro tempore existentis, ut quicumque Papiensis Episcopus, si ipsum ab Ecclesiâ Episcopali Papiensi ad aliam Episcopalem Ecclesiam transferri venerit, relicto Archiepiscopi Amasensis titulo, alium alterius Archiepiscopalis Ecclesiæ titulum ab Apostolica Sede prælatâ impetrare, & obtinere debeat.

De forma expediendi Literarum Ap.

§. 6. Decernentes eandem præsentibus literis, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque cujusvis status, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ, vel dignitatis, seu alias specificæ, & individuali mentione, & expressione digni, in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, intimati, aut auditi fuerint; tametsi suorum Indultorum, vel privilegiorum vigore, consentire, seu vocari, citari, intimari, & audiri semel, vel pluries quoquomodo debuissent, aut ex alia quacumque juridica, privilegiata, & rationabili, ac etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, causa, occasione, colore, prætextu, titulo etiam oneroso, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis lesionis, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet etiam maximo, substantiali, essentiali, formali, aut incogitato defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retrahari, rescindi, in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas apertionis

Quid in eisdem translationibus.

Clause de perpetuo literarum vigore, subscritæ &c. ita &c.

PONT. A. III.

Oris, restitutionis in integrum, assidue quocumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare nullatenus posse; Sed easdem præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque, semper firma, valida, & efficacia existerent, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Franciscus Archiepiscopo, & Episcopo, & suis pro tempore Successoribus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque, & non aliter in præmissis per quocumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Casuarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliove quoslibet quæcumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio.

§. 7. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, quæcumque Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula in contrarium præmissorum quomodolibet edita, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictarum Ecclesiarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis prærogativis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti eorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specificæ expressæ, & indivisa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, ac plenissime, & amplissime derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xv. Februarii MDCCXLIII. Pontificatus Nostri Anno III.

Dat. die 15 Feb. 1743.

Pro D. Card. Passione. Cajetanus Amatus.

LXXV. CONCIONATORIS

Apostolici manus Ordini Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappucinorum perpetuo addicitur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Pontificis studium erga Ordinem FF. Minorum Capuccinorum.

Nelatum Fratrum Minorum S. Francisci Cappucinorum nuncupatorum Ordinem, dum in Minoribus quidem effemus ea, qua par erat, veneratione profecti quebamur: in hac vero Sacrosancti Apostolatus specula constituti, majoribus Apostolicæ nostræ charitatis, benigneque testimonii complecti gestimus; considerantes maxime, quanta, & quam luculenta Christianæ pietatis, & religiosæ professionis exempla, cum sacrum doctrinarum splendore, atque æterna Animarum salute conjuncta, sicut ab initio, in Catholica Ecclesiâ, ita in dies præstant religiosissimi illius Ordinis Alumnus; ut nihil Orthodoxos, Acatholicosque vicissim vehementius perstringat, & ad saniorum mentem reducat, quam celeberrimi Instituti initia cum austerioris vitæ sanctorum ratio, & Christianarum virtutum semita, prius per eosdem Alumnos quam diutissime trita, deinde aliis exemplo, & verbo indicata.

Horum exempla opera in sum Dei, quod in Apostolico Palatio statim temporibus predicari solet, tunc temporis maximo opere laudabamus Secreti Palatii sapientissimum Romanorum Pontificum Prædecessorum

nostrorum consilium, qui ex hoc potissimum Ordine Prædicatores ad hujusmodi officium adsciscere consueverunt; Ex illo enim, non tam majorum nostrorum, quam nostra etiam memoria, proderunt insignes Verbi Dei Præcones; quorum etiam in præsentia quamplurimi ubique per Catholicam Orbem commendantur. Inter alios vero, qui præclaras Concionationes in Palatio Apostolico partes, summa cum nominis laude, expleverunt, præter Venerabilem Fratrem Bonaventuram Ferrariæ Archiepiscopum a Nobis, dum in minoribus pariter effemus, cum voluptate diu auditum, ac tan-topere probatum, duo etiam in Sacrum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Collegium adiecti fuerunt, Anselmus a Monopoli, & Franciscus Maria ab Aretio.

ANNO 1743.

§. 2. His sane, aliisque animum nostrum moventibus, atque ex eo etiam adductis, quod in hac Alma Urbe nostra alia Officia, atque Ministeria aliis nonnullorum Religiosorum Ordinum Alumnus ita addicta in perpetuum sunt, ut munera hujusmodi, tamquam sibi debita, vindicantes Ordinum Superiores, quo laudabilius obeantur, optimum quemque suorum omni studio, atque cura conquirunt; confidimus fore, ut impostum, quemadmodum hætenus, benedicente Domino, factum est, ex memorato Cappucinorum Ordine eximii in Apostolico Palatio Concionatores habeantur.

Utilitas ad dicendi peritio hujusmodi manus eorum Ordinis.

§. 3. Itaque, Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione, ac certa scientia, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, statuimus, decernimus, & ordinamus, quod deinceps perpetuis futuris temporibus Officium prædictum Concionatoris Apostolici, alicui dicitur Ordinis Minorum Cappucinorum Professori, committi, concedi, & assignari debeat.

Quod per præsentia statuatur.

§. 4. Decernentes eandem præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque, semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quocumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Casuarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clause & Decreta.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis Cappucinorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die II. Martii MDCCXLIII. Pontificatus Nostri Anno III.

Derogatio.

Dat. die 2 Mart. 1743.

Pro D. Card. Passione. Cajetanus Amatus.

EPISTOLA DECRETALIS

In causa jurisdictionali jam dudum pendente inter Episcopum Conversanum, & Ordinem Militarem S. Joannis Hierosolymitani. Expenditur vis Possessionis quadragenariæ, & immemorabilis. Indulta Apostolica, & Episcoporum cessione quatenus jurisdictionem activam, vel exemptionem passivam dumtaxat importent &c. Sententia setur pro Episcopo Conversano, & opportunis Decretis & clausulis manitur.

LXXVI.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Apostolicæ servitutis officium, quod humeris nostris, licet imparibus, infirmitatibus imposuit Divini altitudo consilii, illius Nos sæpe admonet solli-

Exordium ab Ecclesiasticæ præcis cura.

ANNO 1743.

Controversie acti- uis, & Sta- tus,

Eam Pontifex ad se vocat, cum consilio Aud. S. Pal. Præde- cessorum ex- emplo, de- cidendam.

Prælati In- ferri ac- quirunt ju- risdic- tionem in- tra Episco- pum, vel ex privi- legio im- mem.

IXXX.

Non vero ex- pectat, quæ- dam genera- lia, cum titulo colorato, ex- doctrina S. D. N. & De- creto Con- greg. Conc. & Clem. XI.

folicitudinis, quam Romanum Pontificem, ad pro- curandam omnium Ecclesiarum tranquillitatem, earum- que tuenda commoda, & jura, vigili cura oportet im- pendere; ut Episcopi ad eadem regendas a Spiritu san- cto positi, avulsis omnium dissensionum feminibus, commissio sibi gregi attendentes, ministerium suum in dulcedine pacis adimpleant.

§. 1. Cum itaque ad nostri Apostolatus auditum, pu- blico primum sermone, ac fama, & deinde demissa Venerabilis Fratris Macarii Episcopi Conversani expo- sitione nobis humiliter facta, delatum sit, inter Episco- pos pro tempore Conversanos ex una, & ac dilectos fi- lios Magni Magistrum, & Fratres Milites militia S. Joannis Hierosolymitani ex altera partium, annosam litem, & jam senescentem intercessisse, super exerci- tio jurisdictionis Ordinariæ in Oppido Putiniani; litem- que ipsam, tametsi a bon. mem. Cesare Lambertino Episcopo Insulano, vigore commissionis signatæ manu sel. recor. Leonis Papæ X. Prædecessoris, per definiti- vam sententiam olim diremptam, nihilominus deno- in Foro Infaustam fuisse, & in Casarum Palatii no- stri Apostolici Auditorio, magno ipsorum litigantium incommodo, ac dispendio, diutissime exagitatam, & per varias ambages ad hanc diem protractam, & ad- huc in eodem Auditorio pendente, majori utriusque partis detrimento in diem magis magisque protrahi posse: Idcirco ut celeriter & expeditius, quo fieri pos- set, eidem tandem finis imponeretur, servata tamen, sanctæque, ut par est, custodia Canoniarum legum, & sanctionum censura; Nos Prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum, præcipue Innocen- tii PP. III. morem, & exempla secuti, qui resti- tuendæ pacis, & concordie solliciti, ad præcedenda li- tigantium expensis, & temporis diuturnitatis consulendum, non detrectarunt onus, & laborem cognitionis ipsarum controversiarum, Apostolicæ auctoritatis, & providentiæ partes non semel per se ipsi interposuere; causam hujusmodi fere interminabilem, & perpetuam, ad Nos advocavimus, tamque, adscitis in consilium dilectis Filiis Casarum Palatii nostri Auditoribus, & al- legationibus juris, & facti diversorum Jurisperitorum, qui utrique parti aderant, & jura strenue tuebantur, tam voce, tum scripto coram Nobis deductis, & sæpius a Nobis auditis, lectis, & diligenter considera- tis, supremo iudicio nostro decidendam, & debito sine duximus terminandam.

§. 2. Sane licet vetustissima hujus contestatæ litis primordia, si altius ab origine sua repetantur, præve- ritate admodum obscura, & involuta sint; illud tamen certum, firmumque, & indubitatum est, Oppi- dum Putiniani situm esse in Diocesi Conversana, ejus- que finibus contineri, nec illius positionem intra Dio- cesis ambitum, impugnatum unquam fuisse ab his, qui aeri & diuturna contentione, pro sibi afferenda contra Episcopum Ordinariæ jurisdictione decertarunt. Quo quidem posito, quod in dubium revocari nequit, certum est, jurisdictionem in dicto Oppido exercendam ac- quiri tantum potuisse, aut ex vi clari & manifesti privi- legii Apostolici, adimentis Episcopo, & Prælato inferiori tribuenti aliquam Territorii partem, & Prælato Diocesi prorsus separatam, & quodammodo avulsam; aut, deficiente privilegio expresso, ex vi consuetudinis immemorabilis stricte cum suis requisitis conditionibus comprobatæ; Continuatæ enim, & pacificæ, atque homo- minum memoriæ longe excedens omnium actuum ju- risdictionalium exercita possessio, ipso vidente, & ac- quiescente Episcopo, tantæ virtutis, & efficacitæ esse censetur, ut iurisdic- tionem Ordinariæ, & Territorialis, quæ privilegio expresso adscribi non potest, saltem præsum- pto videatur referenda.

§. 3. Firmissimo hæc juris Canonici enunciatio re- fragari posse videbantur aliquæ Tribunalium, & Ju- risconsultorum in Foro sensum receptæ opiniones, af- ferentium jurisdictionem Ordinariæ, etiam in alienæ Diocesis parte, adstrui sibi facile posse a Præla- to inferiori ex sola quadragenaria possessione, cum titulo, ut vocant, colorato. Verum enim Nos, cum adhuc in minoribus existentibus, munere Secretarii Congregationis S. R. E. Cardinalium super interpre- tatione, & executione Decretorum Concilii Triden- tini fungeremur; ad cohibendam hujusmodi propo- sitionum licentiam, & ad inconsultam Canonici juris interpretationem coercendam, rationum momenta,

quæ pro utraque sententia afferbantur, expendimus, tractatu in scriptis a Nobis proingenii nostri virum fa- cultate elucubrato, & publicis typis impresso. Subinde vero, ut omnis in posterum dubitandi occasio præce- deretur, & una esset in Foro certa, & immota judican- di ratio, sublato quovis dissidentium opinionum con- flictu, sel. rec. Clemens Papa XI. Prædecessor noster ea, quæ a Nobis literis signata fuerant, examinan- da commisit Congregationi Particulari quinque S. R. E. Cardinalium: & totidem Prælatorum, doctrina, & in- tegritate præstantium, Nobis etiam uti Congregatio- nis Secretario in hunc numerum adscriptis. Porro eam- dem Congregatio, mature discussa, intempeque ex no- stra sententia rimato negotio, præmissas opiniones in- nixas possessioni quadragenarie cum titulo colorato, tam- quam Canonice sanctionibus adversas, præsidio juris de- stitutas, & saniorum Canoniarum sententiis parum consentaneas, rejecit; & ad afferendam favore Prælati inferioris jurisdictionem Ordinariæ in aliqua parte a- lienæ Diocesis, expressum privilegium Apostolicum, vel consuetudinem immemorabilem legitime probatam suf- fragari tantum posse decrevit. Idem vero Clemens Præ- decessor antedictæ Congregationis decretum die 3. Janu- arii anno Domini 1721. nedum benigne probavit, & observari perpetuis futuris temporibus præcepit; verum etiam typis impressum, & inter Apostolicas Constitu- tiones relatum perpetuo custodiri mandavit.

§. 4. Hac igitur præ oculis habita certa judicanda regula providè sapienterque instituta, consulto Reli- gionis Hierosolymitanae nullum ponebat fundamentum in consuetudine immemorabili, vel quia certæ recensenti- bus initia præsentis jurisdictionis in Oppido Putiniani, vel quia eadem immemorabilis, que solo labefacturæ rumore, interverti, & subverti penitus videbatur tum ex iudiciali, diuturna, & nunquam intermissa contradictione Episcoporum Conversanorum, tum etiam a plerisque adibus jurisdictionalibus præfato Oppido ab Episcopis exercitis, quorum non obscura extabant monu- menta.

§. 5. Potissimum itaque acquisitæ jurisdictionis ordi- nariæ præsidium constituere in privilegio Apostolico, ac in literis Prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum, præsertim sel. rec. Joannis XXII. qui an- no Domini 1317. Monasterium S. Stephani Ordinis S. Benedicti Religionis Hierosolymitanæ perpetuo incor- poravit, & univit, cum Ecclesiis, Capellis, Membris, Casibus, Casalibus, Græncis Territoriis, Olivæis, Pos- sessionibus, Juribus, Jurisdictionibus, Libertatibus, Pri- vilegiis, & exemptionibus, & omnibus bonis, juribus, & pertinentiis suis.

§. 6. Verum, inspecto, & sedulo expenso integro contextu, & tenore prælatæ Constitutionis, minime ex ea evincitur, in Magnum Magistrum, ejusque Com- mendatarios; translata fuisse plenam, & omnimodam jurisdictionem Ecclesiasticam, & Spiritualem, non solum in Ecclesiis, & loca, verum etiam in Clerum, & Popu- lum, quemadmodum necessarium est, ut Prælati in- ferior suum peculiare habeat Territorium a reliqua Episcopali Diocesi separatam. Resistunt enim tum mens, tum verba Constitutionis prædictæ. Et quidem mens, quia unio & incorporatio eum in finem solummodo collineavit, ut Equites Hierosolymitani, qui a Mona- chis Benedictinis inter se dissidentibus in Monasterium ad oram Maris positum allesti fuerant, possessionem il- lius adepti, legitimam quoque ex largitione Apostolica nanciscerentur dominium reddituum temporalium; tum etiam ut ex hoc loco, transvehendis ultra Mare com- mentibus maxime opportuno, Classi suæ contra Infide- les instructæ suppetias fere possent.

§. 7. Adversantur præterea verba; quia si verba Bul- læ singillatim examinentur, & præsertim illa: Cum om- nibus juribus, jurisdictionibus, libertatibus, & privile- giis: tantæ non sunt efficacitæ, ut iurisdic- tionem ab Episcopo ablata dicatur, & in Religionem Hierosolymita- nam translata; quia, cum non agatur de privilegio me- re exemptivo, sed de privilegio magis arduo, & a ju- re communi alieno, tribuendi scilicet jurisdictionem Ordinariam personæ inferiori, ablata Episcopo parte suæ Diocesis; nunquam per generalia, & ambigua verba concessum esse intelligitur.

§. 7. Maxime quia in casu, de quo agitur, ad hujusmodi interpretationis veritatem confirmandam ac- cedit circumspicte præfati Pontificis vigilantia, qua in ipsa

PONT. A. III.

Religionis Hierosolymitanæ nullum ponebat fundamentum in consuetudine immemorabili, vel quia certæ recensenti- bus initia præsentis jurisdictionis in Oppido Putiniani, vel quia eadem immemorabilis, que solo labefacturæ rumore, interverti, & subverti penitus videbatur tum ex iudiciali, diuturna, & nunquam intermissa contradictione Episcoporum Conversanorum, tum etiam a plerisque adibus jurisdictionalibus præfato Oppido ab Episcopis exercitis, quorum non obscura extabant monu- menta.

Privilegium Jo. XXII. favore Monachos Be- nedicti.

Quod non suffragari censetur.

Inspecta mente Pontifici.

Et deficiente capite Ordinarie juris, conclusio.

Quam non commisit deum leviora constituit.

PONT. A. III.

Litteræ Pa- tralis & Alex. III. prædictis Monachis concessa quid conti- nent.

Extendi equant ad jurisdictionem acti- vam.

De illius mentis disci- plina.

Cessio juris Episcopalis ab Episcopo facta per verba gene- ralia, con- gregatæ refer- tur ad exem- ptionem pas- sivam.

ipsa unione rebus omnibus opportune consultum, ac provivum voluit. Siquidem in dicto Monasterio unien- do, hujusmodi leges, & conditiones servandas præ- scripsit, ut non solum Equites Hierosolymitani one- ra eidem in hærentia adimplerent, Personas idoneas eligerent, quæ præsentem Ecclesiæ, Missas in Defun- torum animarum expiationem celebrarent, & Divi- na Officia perolverent; verum etiam Monachis Be- nedictinis; quorum nonnulli adhuc supererant, om- nia ad victum, & vestitum necessaria tribuit, eorum- que vitæ commodis voluit providere. Minime autem verisimile censetur, tantum in res singulas levioris momenti collatum fuisse a Pontifice studium, & dili- gentiam; nullumque præterea verbum de Oppido popu- loso, soluto, ut prætenditur, a lege Diocesana, & avulso a jurisdictione Episcopali; nullum de perso- nis spirituali regimini in posterum præficiendis; nul- lum denique de cura Gregis, ac vigilantia Pastoris, in dicta Constitutione adjectis, si revera id facere provi- dus Pontifex in animo habuisset.

§. 9. Longe autem minoris ponderis, ac levioris mo- menti apparebant Apostolica Litteræ Paschalis; & Ca- lixti II.; necnon Alexandri III. Romanorum Pontifi- cum Prædecessorum nostrorum, qui Apostolicæ Aucto- ritatis munimine confirmarunt donationes factas antea- rius temporibus ab Episcopis Conversanis dicto Mona- sterio S. Stephani Urbi Monopolitanæ finitimo. Si en- im singule partes expendatur præfata Constitutio- nis Alexandri III. cui consonant dispositæ per Pascha- lem, & Calixtum, nihil aliud ex ea constat, quam sub immediata S. Petri, & Apostolicæ Sedis protectione fuisse recepta bona quæcumque per Monasterium S. Ste- phani acquisita, & in futurum acquirenda, recensito etiam Oppido Putiniani; una cum suis membris, & pertinentiis; illudque fuisse solutum ab omni iugo, & exactione tam Episcoporum, quam Secularium. Præterea in eisdem literis Alexandri, ad augenda novis titulis dignitatis Abbatialis decora, & ornamenta, conceditur Abbati usus Mitre, & Annulli, necnon facultas reci- piendi Chrismatis, & Olei Sancti a quovis Catholico Antistite gratiam, & communionem Apostolicæ Sedis habente, & insuper a quovis etiam Antistite Catholico Basilicæ, & Altaria consecrari, & ordines Monachis, & Clericis rite conferri posse decernitur. Prohibetur itidem in eisdem literis Episcopo; ne absque Mona- chorum consensu in Ecclesiâ Monasterii Pontificalia ex-erceat, & Ecclesiastico supponat interdico Ecclesiæ, aut Monasterium, Monachos, Clericos, seu etiam Laicos utroque jure ipsi subditos; neve eisdem Monachos Syn- do Diocesane interesse compellat. Demum ad ex- hibendam Apostolicæ Sedi reverentiam, & homagium, unicus unius auri census imponitur, Romano Pontifici quotannis perfolvendus.

§. 10. Itaque Constitutiones præfate, sive conjun- ctæ, & generatim, sive disjunctæ, & singillatim con- siderentur, nihil aliud præferre videntur, præterquam nudam, ac simplicem exemptionem passivam Monaste- rii, & Monachorum, una cum Clericis, & Laicis eorum obsequio mancipatis, & servitio addictis, a Juris- dictione Ordinariæ; non autem translationem in Abbatem Jurisdictionis Ordinariæ, & Ecclesiasticæ in Cle- rum, & Populum Putiniani, previa separationem ejus- dem Oppidi a reliqua Diocesi Conversana; ideoque ar- gumentum, & illatio ab hujusmodi passivæ exemptio- ne ad jurisdictionem activam, tanquam Canonice San- ctionibus nimium abszona, omnino repellenda videbatur.

§. 11. Eo magis quia interpretatio Constitutionis pro sola exemptione passivæ, Ecclesiasticæ historię mo- numentis illius gratis aprime consonans, & conve- niens comperitur. Quamvis enim tempore prædicti Alexandri III. eximi Apostolica auctoritate confue- verit Monasteria ab Episcoporum Jurisdictione, ut Monasticæ quieti, & tranquillitati uberius consultum foret, nulla tamen per id temporis recensentur exem- pla activæ jurisdictionis tributæ Monachis in Clerum, & Populum.

§. 12. Parvique refert, quod Bulla Alexandri III. non solum confirmaverint donationes antiquitus factas Monasterio a Supremis Principibus, Comitibus, aliis- que secularibus personis; sed ratam quoque habue- rint concessione juris Episcopalis primitivam factam ab Episcopis Conversanis favore Monachorum, sicuti ha- betur in eorum authenticis scriptis. Quandoquidem

cessio juris Episcopalis, cum suapte natura non se- cum ferat omnimodam, plenariam, & effectuatam ab- dicationem a donantibus in donatarios totius auctori- tatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ in Populum, & Clerum exercendæ; ad quem effectum verba debe- rent esse clara, & expressa; ratio juris suadet, per hujusmodi donationem nihil aliud transfusum fuisse in Abbatem, præterquam aliquam Juris Episcopalis par- tem, coherentem, & consentaneam soli exemptioni passivæ, & majus dictæ exemptionis incrementum cessuram.

§. 13. Neque huic interpretationi ea adversatur animadversio, quod idem Alexander Papa III. confir- mavit cessionem juris Episcopalis, aliasque dona- tiones, relative ad documenta, quæ in Monachorum authenticis scriptis contineri ferebantur; quia documen- ta hujusmodi neque examinata, neque Pontifici ex- hibita, neque in Bulla Alexandrina de verbo ad ver- bum, ut opus erat, expressa fuerunt; ideoque cum illa apud Monachos, antiquitate offusa tenebris, per- petuo conspulta jacuerint; palam fit, Litteras Apo- stolicas prædicti Alexandri non egredi limites confir- mationis Apostolicæ in forma communi, nullamque ex eadem confirmatione erui posse activæ jurisdic- tionis probationem.

§. 14. Cæterum ubi etiam donationes fuissent ab eo- dem Alexandro recognite, specialiter approbatæ, & in suis literis expressæ, nihilominus claris ostenditur ar- gumentis, alienam fuisse a voluntate Pontificis quam- cumque activi juris Episcopalis ademptionem, & im- minutionem. Etenim proponente Episcopo Conversano paulo post quoredam ereptæ sibi jurisdictionis Ordina- riæ in Oppido Putiniani ab Abbate Benedictino eam sibi vindicantem obtentu dictæ confirmationis Apostoli- cæ, præfatus Alexander Prædecessor, datis opportune literis Episcopis Vigiliensis, & Tranenfi, non solum de- claravit, nullum se auctoritati Episcopi Conversani ir- rogare voluisse præjudicium, sed etiam ad faciendam il- lata illius dignitati dispendia ab Abbate Benedictino, mandavit eidem Episcopo, ut, causa judicialiter cog- nita, & instructa, acta concierent, & cuncta Curie Romanæ remitterent. Successive vero alii Pontifices Clemens, & Celestinus III., necnon Cardinalis Roge- rius Romanæ Sedis Legatus, jurium Episcopatum vindic- tices, unanimi sensu decreverunt, redintegrandum esse Episcopum in ablata jurisdictionis possessione, at- que Ecclesiastico jure, & auctoritate in ea conservandum.

§. 15. Hæc autem illustrata, & antiqua gestarum re- rum monumenta demonstrant, privilegia ab Alexandro III. Monasterio concessa secumferre nudam passivæ exemptionis prærogativam, tam respectu Monasterii præfati, & Ecclesiarum ab eo dependentium, quam respectu Clericorum, & Secularium Monachis inferentium, firma tamen perseverante, & immota in Episcopo jurisdictione activa in Oppido Putiniani; ac proinde illam, utpote a Monachis non acquiritam, per unionem factam a Joanne XXII., in Religionem Hierosolymitanam transfundi non potuisse. Et licet superius relata monumenta temporum injuria intercederent; satis tamen visum est ea relata fuisse a Sententia promulgata a bon. mem. Cesare Lambertino Episcopo In- sulano, ad hanc litem dirimendam, ut superius dictum est, delegato a Leone X. Prædecessore nostro. Nam eximii hujus Præfatis, moribus integerrimi, & juris Canonici consultissimi, tum ob ejus dignitatem, tum ob vitæ probitatem, doctrinæque præstantiam, & ge- neris nobilitatem, in re antiqua, & longe a memoria hominum remota, tantæ faciendæ visæ est auctoritas, ut ob illius testimonium, etiam deperditis actis, quibus sententia nitetur, post longum temporis cursum fi- deles adjungi deberet.

§. 16. Demum ad comprobendam passivæ dumtaxat exemptionis concessionem confert ipsa forma literarum Joannis XVII., qui, unione & incorporatione dicti Monasterii Sancti Stephani Religioni Hierosolymitanæ ex Apostolica benignitate facta, & concessa, una cum membris, Capellis, pertinentiis, juribus, & jurisdic- tionibus, Pontificiam concessionem, & Apostolicum privilegium non alia designavit nuncupatione, quam immediate subjectionis Sanctæ Romanæ Sedi, quæ sane verba soli congruunt exemptioni passivæ, non autem juri activo, & separationi Territorii.

§. 17. His igitur, aliisque rationum momentis ma- ture,

ANNO 1743.

Confirmatio Apostolica in forma communi nihil addit.

Idem Alexander, sicutque Successoribus, suam opinionem factis declarata.

Ex dictis inferatur, so- lam exemptionem passivam Monachis competisse.

Ideo nihil ultra in Re- lig. Hierosol. potuisse transfundi.

Standum testi- monio iudi- cium omni- bus exceptis, præsertim in anti- quis.

Immediata subditio S. Sedi solum importat exemptionem passivam.

ANNO 1743. Tenor sententia pro Episcopo Conventuano

Quorum conveniant Bajulivo S. Stephani, & Militibus Hierosolym.

Preceptum de servandis limitibus exemptionis, privilegii hic praescripti, deque Episcopi jurisdictione non turbanda.

Poenae per contraventiones incurrendae.

Donationes, & offertes confirmaciones, ad cautelam, annullantur.

ture, seduloque perpenis: diligenterque auditis, quae fuerunt hinc inde proposita; inspectis etiam omnibus causae instrumentis, penitusque consideratis; diligenti praeterea habito tractatu cum praefatis Causarum Palatii nostri Auditoribus, ut compositis omnibus distidiis, tandem, benedicente Domino, oriatur abundantia pacis, & ut Conversanae Ecclesiae jura a moderno Episcopo, quibuscumque postpositis humanis rationibus, magnaque sui nominis laude strenue constanter propagata, salva in posterum, & illaesa, consistant; decernendo pronunciamus, & pronunciando decernimus, jurisdictionem Ordinariam, & Episcopalem in Ecclesiis, Clerum, & Populum universum dicti Loci, seu Terrae Putiniani Conversanae Dioecesis, competere Episcopo Conventuano, non autem Bajulivo Sancti Stephani, Magno Magistro, Fratribus, aut Hospitali S. Joannis Hierosolymitani; quorum favore dominium dumtaxat, & alia bona, & jura temporalia super dicto loco, & Populo, etiam quoad Decimas, quamvis spirituales, per Bajulivos ab immemorabili retro tempore percipi solitas, & juxta mentem dicti Joannis XXII, in publicam causam erogandas: cum obligatione tamen praestandi Parocho ejusdem Terrae Congruum annorum ducatorum centum, juxta resolutionem alias captam Anno Domini 1713, & 1715, super eadem Congrua a Congregatione S. R. E. Cardinalium negotiis, & consulationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum; Apostolica auctoritate confirmamus, & approbamus.

§. 18. Ut autem sententia, & decretum nostrum debitae executioni demandetur, atque haec antiquissima litae, & controversia nullo amplius tempore in posterum excitari, & renovari possit, Magistro, & Fratribus dicti Hospitalis, necnon Bajulivi dicti Bajulivatus S. Stephani prope Monopolim, nunc, & pro tempore existentibus, in virtute sanctae obedientiae districte praecipimus, & mandamus, ut suo jure contenti, idem Dominio temporali dictae Terrae, seu Oppidi Putiniani, aliorumque bonorum, & jurium similiter temporalium, quae ad Abbatem, & Monacos unionis tempore pertinebant, necnon etiam Decretis, quae haecenus ab ipsis Bajulivis percipi consueverunt, cum onere tamen solvendi Parocho, seu Archipresbytero ejusdem Terrae pro sua Congrua annuum summam ducatorum centum monetarum illarum partium; ac denique passiva exemptione quoad ipsos Bajulivos, eorumque domos, Capellas, & Ecclesias, si quae sint in dicta Terra, seu Oppido Regulares, aliasque personas tribus requisitis pollebent, ad formam Sacri Concilii Tridentini, & privilegiorum generalium dicti Hospitali Sancti Joannis, ejusque fratribus, & interventibus concessorum per diversos Romanos Pontifices Praedecessores Nostros; nullum de cetero Ordinarium, & Episcopalem jurisdictionem adum in Ecclesiis tam Curatas, quam non Curatas, Clerum, & populum dictae Terrae Putiniani, ejusque districtus, & Territerii, exercere audeant, seu praesumant; & multo minus directe, vel indirecte impeditur, quominus nunc, & pro tempore existentes Episcopi Ecclesiae Conversanae praedictam jurisdictionem, omnemque actus ad illam quoquo modo pertinentes, per se, vel per alios, in dictas Ecclesias, Clerum, & populum libere exercent. Quod si fecerit directe, vel indirecte per nunc, & pro tempore existentes Bajulivos dicti Bajulivatus S. Stephani factum fuerit, penam excommunicationis latae sententiae, a qua solum a Nobis, & Successoribus Nostri, praeterquam in mortis articulo, absolvi possint, necnon privationis ejusdem Bajulivatus, omniumque aliarum Dignitatum & Commendarum, sive de iustitia, sive de gratia per eos quomodocumque obtentorum, & perpetuae incapacitatis, sive inhabilitatis ad alias dignitates, & Commendas in posterum obtinendas ipso jure, & ipso facto, absque ulla praecedenti iudicis declaratione, incurrant: itant alii Milites proxime, ac deinceps sequentes in ordine Antianitatis, servata in reliquis forma Statutorum, & Constitutionum ipsius Hospitalis, Bajulivatum, aliasque Dignitates, & Commendas per hujusmodi privationem: ut praeretur, vacantes, statim optare, atque obtinere possint, & debeant.

§. 19. Nos enim omnino volumus, quod Bajulivi, & Fratres dicti Hospitalis in dicta Episcopali, & Ordinaria jurisdictione in Terra Putiniani, ejusque Districtu, & Territorio, annexis, & connexis, nullo

pacto in posterum se immisceant: & propterea, ad majorem cautelam, antiquas donationes Leonis, & aliorum Episcoporum, & assertas confirmaciones Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum, & praesertim Alexandri III, prout etiam Literas primordiales Joannis XXII, pro eo, quod attinet ad dictam jurisdictionem Ordinariam, & Episcopalem, motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolica plenitudine potestatis ex toto revocamus, abolemus, & annullamus, & solum in reliquis in suo robore, & firmitate manere decernimus: & quatenus per eas, vel alio quocumque modo tam deducto, quam non deducto, dicta jurisdictione Episcopalis, & Ordinaria ab Episcopis avulsa, & in Monacos, & Abbatem dicti Monasterii Sancti Stephani, vel deinde in Magistrum, & Fratres dicti Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani quomodocumque, & qualitercumque translata fuisset per praesentes nostras Literas eandem Ordinariam, & Episcopalem jurisdictionem in Ecclesias, Clerum, & Populum dictae Terrae Putiniani, motu, scientia, & potestate simili, a Magno Magistro, Fratribus, & Hospitali praefatis penitus penitusque avellimus, & Episcopis Ecclesiae Conversanae, prout antea de jure competeat, plenarie adicimus, & restitimus, eoque in illa plenissime reintegramus, proinde ac si dictae donationes, & Literae Apostolicae nunquam factae, & concessae fuissent.

§. 20. Quo Archiepiscopus, ac dilectis Filiis Causarum Curiae Camerae Apostolicae Generali Auditori, ac Nostro & Sedi Apostolicae Nuncio in Regno Neapolitano commoranti, ipsique Magno Magistro, & Fratribus praefatis Hospitalis S. Joannis nunc, & pro tempore existentibus, motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes Literas, & in eis contenta quaecumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Episcopi requisiti fuerint, solum inter publicantes, eique in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra eisdem praesentes, & in eis contenta hujusmodi; a Bajulivis dicti Bajulivatus S. Stephani, aliisque Fratribus dicti Hospitalis, necnon Clero, & Populo praefati Oppidi, seu Terrae Putiniani nunc, & pro tempore existentibus, ceterisque omnibus, inviolabiliter observari; non permittere eum, ejusque in Episcopatu Successores, desuper per quoscumque quomodolibet indebita molestari; Contradicturos quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliasque opportuna juris, & facti remedia, postposita quacumque appellatione, & recurfu, etiam ad Sedem Apostolicam, compescendo; ac servata forma Concilii Tridentini, sententias, censuras, & poenas hujusmodi incurrisse declarando, ac etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§. 21. Non obstantibus praemissis, & praesertim lite haecenus pendente in Auditorio nostri Palatii, cujus litis status, & merita, & alia quaecumque etiam specifica, & individuum mentionem, & expressionem requirentia, praesentibus proplene, & sufficienter expressis, & insertis habentes; necnon Nostra, & Cancellariae Apostolicae regula de jure quaesito non tollendo; privilegii, & indultis a Sede praefata haecenus concessis Hospitali, & Fratribus praedictis; ejusque Statutis, & Ordinationibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, & quibusvis aliis Literis, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam in Conciliis Generalibus, etiam consistorialiter & motu, scientia, ac potestate plenitudine similibus, ac alias quomodolibet etiam per Nos pluries concessis, approbatis, innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut aliqua alia exquisita forma habenda foret latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse, motu, scientia, & potestate plenitudine paribus derogamus ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque; aut si praedictis Bajulivis, & Fratribus Hospitalis praefati, seu aliquibus aliis communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi.

Et jurisdictione ordinaria a Fratribus Militibus avulsa, Episcopo restituitur.

Executores deputantur, cum facultate etc.

Delegatur liti pendente juri quaesito privilegii, statuti.

PONT. A. III.

Transumptis auctoritas tribuitur.

Sanctio.

Stat. die 14. Mart. 1743.

Recursus a Masonis habitus ad Sanctam Sedem occasione festivitatis inter eos.

Causa delegata Congreg. de Propp. Fidei.

Congregationis constitutum.

spendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem. §. 22. Volumus autem, ut earumdem Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personae in dignitate Ecclesiasticae munitis, eadem fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud, habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae, vel ostensa.

§. 23. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostrae sententiae, decreti, constituti, de clarificationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem praedictae Idus Martii, Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo quadagesimo secundo, Pontificatus Nostri Anno III.

P. Card. Tro-Quadrarius.
D. Card. Passioneus
VISA DE CURIA.
N. Antonellus.
Loco * Plumbi.
J. B. Eugenius
Registrata in Secretaria Brevium.

ELECTIO, SEU POSTULATIO

Daorum Patriarcharum Maronitarum ab Antistitibus illius Nationis diffidentibus facta, cassata, & annullata, reservata S. Sedi Patriarchalis Ecclesiae provisione.

BENEDICTUS PARA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

QUOD non humana, sed divina decretum est sententia a Numidia Antistitibus antiquae traditionis exempla servantibus, & Ecclesiasticae memoribus disciplinae, ut ad Apostolicam hujus Sanctae Sedis referretur iudicium quicquid, quamvis de disjunctis, remotisque Provinciis, ageretur; nec prius decerent sciendum, nisi ad ejusdem Sedis notitiam perveniret ut tota hujus auctoritate, quae fuerit iusta pronuntiatio, firmaretur; id sepe alias, & nuper ab inclita Maronitarum de orthodoxa Fide, & obedientia eidem Apostolicae huic Sanctae Sedi debita semper tanquam bene merito Natione praestitum est, cum post obitum bonae memoriae Josephi Petri, dum viveret, Antiocheni ejusdem Nationis Patriarchae, extra Romanam Curiam universae carnis ingressi, scissuris, & dissensionibus ob duorum Patriarcharum electiones exortis, ad nos ambo Electi appellantes, Pallio etiam donari postularunt. Enimvero lex quidem ex una parte convenientes Antistites Venerabilem Fratrem Eliam Archiepiscopum Antiochenum, pauci vero alii ex parte altera Venerabilem pariter Fratrem Tobiam Archiepiscopum Napolitanum, seorsum diversis in locis, in Patriarcham hujusmodi eligere ausi fuerunt. Ambo igitur, ut praeretur, Electi, sive Postulati praesenti Patriarchae ad nos, & Apostolicam Sedem recursum habentes, enixis precibus rogarunt, ut cujusque electionem approbare, ratam habere, & confirmare, atque Pallium etiam transmittere de benignitate, & potestate Apostolica dignemur.

§. 1. Quoniam autem Nos, ut in causa tanti momenti ea, qua decet, maturitate procederetur, utramque electionem, seu postulationem particulari Congregationi nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotiis Propagandae Fidei praepositorum discutendam, examinandamque commisimus; & Cardinales dictae particularis Congregationis, postquam Vires ab Electis praedictis missas, ac defensores plene audivissent, omnesque scripturas pro utraque parte productas recognovissent, coram Nobis congregati, attentis peculiaribus, & gravibus nullitatibus in utraque electione repertis, per concordia suffragia, & vota censuerunt, neutram electionem Bullae Rom. Bened. XII, Tom. I.

nem, seu postulationem sustineri debere, neque locum esse alterutrius sanationi; sed utramque electionem, sive postulationem nullam, irritam, nullius roboris, ac momenti esse, ac fore, declarari, & haberi; ac proinde Patriarchali Ecclesiae hujusmodi ex integro, juxta Sacros Canones, atque inconsummum Apostolicae Sedis praedictae in similibus casibus statum, provideri debere de persona Nobis benevola, & quatenus provisionem hujusmodi de aliquo Antistite cuiuscumque Ecclesiae addito faceremus, hanc, praevia solutione vinculi Ecclesiae, quo tenetur, fieri debere.

§. 2. Hinc est, quod Nos, quos tam paterna charitas, qua Nationem hujusmodi maximopere diligimus, & amplius complecti cupimus, quam Apostolica omnium Ecclesiarum sollicitudo a Pastorum Principe Jesu Christo Nobis injecta vehementius urget, de memoratae Congregationis consilio, necnon motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, utramque tam Eliam Archiepiscopum Arcem, a sex Antistitibus, quam Tobiam Archiepiscopum Napolitanum a paucis factam electionem, sive postulationem, nullam, irritam, & inanem, ac nullius roboris, & momenti esse, & fore, nullique eorum suffragari debere declaramus, annullamus, irritamus, & cassamus, atque utramque de utroque electionem, sive postulationem habitam, & factam, perinde haberi debere in omnibus, & per omnia, ac si minime, & nunquam habita, & facta fuisset, pariter decernimus, praecipimus, & declaramus; ipsamque Ecclesiam Patriarchalem adhuc eo, quo ante electionem, sive postulationem praedictam, per obitum dicti Josephi Petri, vacabat, modo vacare; nullumque jus, & auctoritatem per electionem, sive postulationem antedictam utrique praesentis Electo, sive postulato acquirunt, sive acquirunt esse, & fore, ac irritum, & inanem, nulliusque roboris, ac momenti quaecumque actum per ipsos praesentis Electos, & Postulatos, sive factum, aut faciendum, quemadmodum etiam alterum eorum in iis omnibus, & singulis ad Patriarchalem potestatem, & auctoritatem spectantibus sese ingerere, & intromittere audentem, ipso facto penes omnibus contra nos parentes mandatis Apostolicis per Sacros Canones infidelis, & indignationis nostrae obnoxium esse, ac fore, easque incurere, & incursum esse, motu, scientia, deliberatione, & potestate plenitudine paribus decernimus, statuiamus, & declaramus; ipsiusque Patriarchalis Ecclesiae Antiochena Maronitarum ita, ut praeretur, vacantis, collationem, provisionemque quomodocumque faciendam, Nobis, & Apostolicae Sedi praedictae reservamus.

§. 3. Decernentes etiam praesentes Literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod quicumque in praemissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consentierint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causas, propter quas praesentes emanarunt, sufficienter adduxerint, & justificaverint, aut ex alia quacumque quantumvis iusta, legitima, & privilegiata causa, colore, pretextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissime, & totalis lesionis, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabilem individuumque expressionem requirentem defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiendis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestate plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se jurare ullo modo posse; sed ipsas praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit; in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, & non aliter, in praemissis, per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolice Auditorum, absolvi quoslibet quacumque preminentia, & potestate fungentes, & sancturos, sublati eis, & eorum.

ANNO 1743.

Pontifex, illi inharendo, utramque electionem seu Postulationem nullam declarat.

Prohibet sub penis etc., ne electi in Patriarchali-Gubernio se ingerant.

Provisionem Ecclesiae Patriarchalis sibi, & sedi Apostolicae reservat.

Clausula.

ANNO 1743. eorum quilibet aliter iudicandi, & definiendi facultate, & auctoritate, iudicari, & dehniri debere, ac irritum, & inane quidquid fecus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Nostra, & Cancellarie Apostolicæ Regula de iure quæsito non tollendo, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dicte Patriarchalis Ecclesiæ etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel offensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Anno Piscatoris, die XXI. Martii MDCCXLIII. Pontificatus Nostri Anno III.

D. Cardinalis Passoreus.

MARONITARUM

Patriarchalis Ecclesia Antiochena, auctoritate Apostolica, & iure devolutionis, providetur in personam Simonis Evodii Archiepiscopi Damasceni.

Venerabili Fratri, Simoni Archiepiscopo Damasceno.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NUPER ad Nos, & Apostolicam hanc Sanctam Sedem delatis scissuris, diffidissimæ, propter electionem Patriarchæ Patriarchalis Ecclesiæ Antiochenæ Inclytæ Nationis Maronitarum, per obitum Iosephi Petri, dum vixit, ejsdem Ecclesiæ Patriarchæ, qui extra Romanam Curiam debitum naturæ persolverat, exortis, ad opportunitatem & salutare ipsam componendis, sedandisque remedium asserendum, dedimus alias nostras in parti forma Brevis Literas, tenoris sequentis: BENEDICTUS PAPA XIV. Ad futuram &c. Quod non humana &c. ut supra num. LXXVII.

§. 1. Eapropter Nos ægre ferentes Patriarchalem Ecclesiam prædictam Pastoris destitutam solatio, & tot, tantisque inter Hæreticos, Schismaticos, Maumethanos, & Infideles, veluti Rosam inter Spinas, circumdatam angustiis & calamitatibus, amplius vacare, ad provisionem ejsdem Patriarchalis Ecclesiæ Antiochenæ celerem & felicem, ne Ecclesia ipsa Antiochena majoribus longæ vacationis exponatur incommodis, & diffidissis, paternis & sollicitis studiis intendentes, ac perspectam habentes notitiam de eximii virtutibus Fratemitatis tuæ in tua ad Archiepiscopatum Damascenum promotione plurimi habitis, necnon quod Tu Venerabilem Fratrum Nationis Maroniticæ Antistitem Decanus sis, & apud Nos plurimorum fide dignorum testimonio commenderis, postquam de prædicando eidem Ecclesiæ Antiochenæ prædicatæ Nationis personam utilem, ac etiam fructuosam, cum ipsam Cardinalibus dicte Congregationis particulari deliberationem habuimus diligentem, Te a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad hoc dumtaxat, ut translatio & præfectio per Nos, ut infra, facienda, necnon præsentibus

Ecclesiæ vancit Archiepiscopum Damasc.

Formisæ refert castatione electionis Patriarchæ, cum inferiore Brevis.

Transumptum auctoritas. Dat. die 21. Mart. 1743.

suam fortiantur effectum, harum serie absolventes, & absolutum fore consentes, ac a vinculo, quo dicte Ecclesiæ Damascenæ, cui præses, teneris, de simili consilio & Apostolicæ potestatis plenitudine absolventes, ad eandem Ecclesiam Antiochenam Nationis prædicatæ, de consilio, & potestatis plenitudine paribus, transferimus, Teque illi in Patriarcham ejsdem Nationis prædicatæ, & Pastorem; curam, regimen, & administrationem dicte Ecclesiæ Antiochenæ Nationis prædicatæ Tibi in spiritualibus, & temporalibus plenarie committendo; atque etiam non solum liberam Tibi ad Patriarchalem Ecclesiam prædicatam transeundi licentiam tribuimus, sed etiam in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub indignationis nostræ, aliisque arbitrio nostro imponendis penis, præcipimus, & mandamus, ut Patriarchalis Ecclesiæ hujusmodi possessionem, statim ac præsentibus nostræ Litteræ ad Te pervenerint, nulla interposita mora, adeas, & capias, atque omnia, & singula jura, auctoritatem, potestatem, præminentiam, prerogativas, jurisdictionem, privilegia, aliaque hujusmodi ad Patriarcham dicte Patriarchalis Ecclesiæ pro tempore existentem quomodolibet spectantia, & quibus alii Patriarchæ Ecclesiæ prædicatæ Prædecessores tui de iure, usu, & consuetudine, usi, gavis, & fructi fuerunt, pari modo exerceas, ac iis utaris, fruaris, & gaudeas: in illo, qui dat gratias, & largitur præmia, confidentes, quod, dirigente Domino auctus tuos, prædicatæ Ecclesiæ Antiochena Nationis ejsdem sub tuo felici regimine regetur utiliter, & prospere dirigetur, ac grata in eisdem spiritualibus, & temporalibus suscipiet incrementa.

§. 2. Tu igitur ad eandem Patriarchalem Ecclesiam Antiochenam Nationis prædicatæ cum gratia nostræ benedictionis accedens, curam, & administrationem prædicatæ sic exercere studeas fideliter, sollicitè, & prudenter, quod Ecclesia ipsa Antiochena dicte Nationis, Gubernatori provido, & fructuoso administratori gaudeat se commissam, Tuque præter eterne retributionis premium, nostram, & dicte Sedis benedictionem, ac gratiam exinde uberius consequi merearis.

§. 3. Quocirca eisdem Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Suffraganeis, ac dilectis pariter filiis Capitulo, & Vassallis Ecclesiæ Antiochenæ Nationis prædicatæ, ac Clero seculari, & Regulari, etiam Societatis Jesu, & Populo Civitatis, ac Diocesis Antiochenæ ejsdem Nationis, per Apostolicam scrippta mandamus, ut Suffraganeis Tibi tanquam membra capiti obsequentes, & Capitulum Tibi tanquam Patri, & Pastori animarum suarum humiliter intendentes, exhibeant Tibi obedientiam, & reverentiam debitam, & devotas; ita quod mutua inter Te, & ipsos Suffraganeos gratia gratos fortiaur effectus, & Nos eorum devotionem possimus propterea in Domino merito commendare; ac Clerus Te, pro nostra & ejsdem Sedis reverentia, benigne recipientes, & honorifice tractantes, tua salubria monita, & mandata suscipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent; Populos vero Te tanquam Patrem, & Pastorem animarum suarum devotè suscipientes, & debita honorificentia prosequentes, tuis monitis, & mandatis salubribus humiliter intendant; ita quod Tu in eis devotionis Filios, & ipsi in Te per consequens Patrem benevolam invenisse gaudeatis; Vassalli autem prædicti Te debito honore prosequentes; Tibi fidelitatem solitam, ac consueta servitia, & jura Tibi ab eis debita integre exhibere procurent; alioquin sententiam, sive penam, quam rite tuleris fide statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

§. 4. Volumus autem, quod Tu, antequam regimini, & administrationi dicte Patriarchalis Ecclesiæ Antiochenæ Nationis prædicatæ Te in aliquo immisceas, in manibus alicuius Catholicæ Antistitis gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentis, & in illis partibus degentis, Fidei Catholice professionem a Sede prædicatæ Orientalibus præscriptam, juxta unam, & expresse emittère, & fidelitatis debite solitum iuramentum, juxta alteram, formas presentibus adnotatas, prestare omnino tenearis, ac Professionis Fidei, quam emisseris, & iuramenti hujusmodi, quod prestaveris, formas eisdem Congregationi de Propaganda Fide de verbo ad verbum per tuas patentes litteras tuo sigillo munitas, per proprium Nuntium quantocius destinare procureas.

Cam præcepto de capienda possessione.

Eandem rationem ad numeris implementum.

Preceptis Episcopis, Suffraganeis, Clero, Populo, Vassallis, ut novum Patriarcham constituatur, & obsequantur.

Maecar electo, ut Fidei Profec. in honore emittitur, & iuramentum fidelitatis.

PONT. A. III. Forma Professionis Fidei.

§. 5. Forma autem Professionis Fidei, quam emittes, hæc est: Ego Simon Electus Patriarchalis Ecclesiæ Antiochena Nationis Maronitarum firma fide credo, & profiteor omnia, & singula, quæ continentur in Symbolo Fidei, quo Sancta Romana Ecclesia utitur, videlicet: Credo in unum Deum Patrem Omnipotentem, Factorem Cæli, & Terræ, visibilium omnium, & invisibilium: & in unum Dominum Jesum Christum Filium Dei Unigenitum, & ex Patre natum ante omnia secula, Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero, genitum non factum, consubstantialium Patri, per quem omnia facta sunt, qui propter Nos homines, & propter nostram salutem descendit de Cælis, & incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine, & homo factus est; crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus, & sepultus est, & resurrexit tertia die secundum Scripturas, & ascendit in Cælum, sedet ad dexteram Patris, & iterum venturus est cum gloria iudicare vivos & mortuos, cuius Regni non erit finis: & in Spiritum Sanctum Dominum, & vivificantem, qui ex Patre, Filioque procedit, qui cum Patre, & Filio simul adoratur, & conglorificatur, qui locutus est per Prophetas: & unam Sanctam Catholicam, & Apostolicam Ecclesiam; confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum; & expecto resurrectionem mortuorum, & vitam venturi sæculi. Amen: Veneror etiam, & suscipio universales Synodos, prout sequitur, videlicet: Nicanensem primam, & profiteor, quod in ea contra Arianum damnatae memorie definitum est, Dominum Jesum Christum esse Filium Dei ex Patre natum non factum, consubstantialium Patri, atque ipsas illas voces relege in eadem Synodo damnatas esse, quod aliquando non fuerit, aut quod factus sit ex iis, quæ non sunt, aut ex alia substantia, vel essentia, aut quod sit mutabilis, vel controversibilis Filius Dei; Constantinopolitanam primam, secundam in ordine, & profiteor, quod in ea contra Macedonium damnatae memorie definitum est, Spiritum Sanctum non esse servum, sed Dominum, non Creaturam, sed Deum, ac unam habentem cum Patre, & Filio Deitatem; Ephesinam primam, tertiam in ordine, & profiteor, quod in ea contra Nestorium damnatae memorie definitum est, Divinitatem, & Humanitatem, ineffabili & incomprehensibili unione, in una persona Filii Dei unum nobis Jesum Christum constituisse, eaque de causa Beatissimam Virginem vere esse Dei Genitricem; Chalcedonensem, quartam in ordine, & profiteor, quod in ea contra Eutychem, & Dioscorum, ambos damnatae memorie, definitum est, unum eundemque Filium Dei Dominum Nostrum Jesum Christum perfectum esse in Deitate, & perfectum in Humanitate, Deum verum, & hominem verum ex anima rationali, & corpore, consubstantialium Patri secundum Deitatem, eundem consubstantialium Nobis secundum Humanitatem, per omnia Nobis similes absque peccato, ante secula quidem de Patre genitum secundum Deitatem, in novissimis autem diebus eundem propter Nos, & propter nostram salutem ex Maria Virgine Dei Genitricis secundum Humanitatem, unum, & eundemque Christum Filium Dominum Unigenitum in duabus naturis inconfuse, immutabiliter, indivise, inseparabiliter agnoscendum, nusquam substantia differentia naturarum propter unionem, magisque salva proprietate utriusque nature, in unam personam, atque substantiam concurrentem, non in duas personas partitum, aut divisum, sed unum, eundemque Filium, & Unigenitum Deum Verbum Dominum Jesum Christum: Item ejsdem Domini Nostri Jesu Christi Divinitatem, secundum quam consubstantialis est Patri, & Spiritui Sancto, impassibilem esse, & immortalem, eundem autem crucifixum, & mortuum tantummodo secundum carnem, ut pariter definitum est in dicte Synodo, & in Epistola S. Leonis Romani Pontificis, cuius ore B. Patrum Apostolorum locutus esse Patres in eadem Synodo acclamaverunt, per quam definitionem damnatur impia heres illorum, qui Trisagio ab Angelis tradito, & in præfata Chalcedonensi Synodo decantato, Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus Immortalis miserere Nobis, addebant, qui crucifixus est pro Nobis, atque adeo divinam naturam trium Personarum passibilem asserbant, & mortalem; Constantinopolitanam secundam quintam in ordine, in qua præfata Chalcedonensis Synodi definitio renovata est; Constantinopolitanam tertiam,

sextam in ordine, & profiteor, quod in ea contra Monothelitas definitum est, in uno, eodemque Domino Nostro Jesu Christo duas esse naturales voluntates, & duas naturales operationes indivise, inconvertibiliter, inseparabiliter, inconfuse, & humanam ejus voluntatem non contrariam, sed subiectam Divine ejus, atque omnipotentis voluntati; Nicanensem secundam, septimam in ordine, & profiteor, quod in ea contra Iconoclastas definitum est, Imagines Christi, ac Deiparæ Virginis, necnon aliorum Sanctorum habendas, & retinendas esse, atque eis debitum honorem, & venerationem imperientiam; Constantinopolitanam quartam, octavam in ordine, & profiteor in ea Photium merito fuisse damnatum, & Sanctum Ignatium Patriarcham relictum; Veneror etiam, & suscipio omnes alias universales Synodos auctoritate Romani Pontificis legitime celebratas, & confirmatas, & præsertim Florentinam Synodum, & profiteor, quæ in ea definita sunt, videlicet, quod Spiritus Sanctus ex Patre, & Filio eternaliter est, & essentiam suam, suumque esse substantiam habet ex Patre simul, & Filio, & ex utroque æternaliter, tanquam ab uno principio, & unica spiratione procedit, item dictionem illam Filioque, veritatis declarande gratia, & imminente necessitate, licite, ac rationaliter Symbolo fuisse apostatam. Item in Azyzo, sive fermentato pane ritice Corpus Christi veraciter conficere debere, nunquamque ipsum Domini Corpus conficere debere, sive Orientalis, sive Occidentalis, sive Orientalis, consuetudinem. Item si vere penitentem in Dei caritate decesserint, antequam dignis penitentia fructibus de commissis satisfecerint, & ut a penis hujusmodi releventur, prodesse eis Fidelium votorum suffragia; Messurum scilicet Sacrificia, Oraciones, & elemosinas, ac alia pietatis officia, quæ a Fidelibus pro aliis Fidelibus fieri consueverunt secundum Ecclesie institutum, illorumque animas, qui post Baptisma susceptum nullam omnino peccati maculam incurrerunt, illas etiam, quæ post contractam peccati maculam, vel in suis corporibus, vel eisdem exuta, sunt purgate, in Cælum max recipi, & intueri clare ipsum Deum Trinum, & Unum, sicuti est, pro meritorum tamen diversitate alium alio perfectius; illorum autem animas, qui in actuali mortali peccato, vel solo originali decedunt, max in Infernum descendere, penis tamen disparibus puniendas. Item Sanctum Apostolicam Sedem, & Romanum Pontificem in universum Orbem tenere primatum, & ipsum Pontificem Romanum Successorem esse Beati Patri Principis Apostolorum, & verum Christi Vicarium, totiusque Ecclesiæ Caput, ac omnium Christianorum Patrem; ac Doctorem existere, & ipsi in Beato Petro pascenti, regendi, & gubernandi universalis Ecclesiæ a Domino Nostro Jesu Christo plenam potestatem traditam esse, quemadmodum etiam, ut eadem Florentina Synodus asseruit, in gestis Oecumenicorum Conciliorum, & in facris Canonibus continetur. Item legalia veteris Testamenti, seu Moysæ Legi Ceremonias, sacra Sacrificia, & Sacramenta, Domino Jesu Christo adventiente cessasse, & post promulgatum Evangelium sine peccato observari non posse; eisdem etiam Legi veteris ciborum mundorum, & immundorum differentiam ad ceremoniam pertineri, quæ surgente Evangelio transferunt: Illam etiam Apostolorum prohibitionem ab immolatis simulacrorum, & sanguine, & suffocato, illi temporari congruisse, ut inter Judeos, & Gentiles dissensionis materies tolleretur, cuius Apostolicæ prohibitionis causa cessante, etiam cessavit effectus. Pariter veneror, & suscipio Tridentinam Synodum, & profiteor, quæ in ea definita, & declarata sunt, & præsertim offerri Deo in Missa verum, proprium, & propitiatorium Sacrificium, pro vivis, & defunctis, atque in Sanctissimo Eucharistie Sacramento, juxta fidem, quæ semper in Ecclesia Dei fuit, contineri vere, realiter, & substantialiter Corpus, & Sanguinem, una cum Anima, & Divinitate Domini Nostri Jesu Christi, ac proinde totum Christum, fierique conversorem totius substantiæ panis in Corpus, & totius substantiæ vini in Sanguinem, qualem conversionem Catholica Ecclesia apostolice Transubstantiationem appellat, & sub unaquaque specie, & singulis, eisque speciei partibus, separatione facta, totum Christum contineri. Item Septem esse nove Legis Sacramenta a Christo Domino Nostro instituta ad salutem humani generis, quævis non omnia singulis

ANNO 1743.

necessaria, videlicet Baptismum, Confirmationem, Eu-
charistiam, Penitentiam, Extremam Unctionem, Ordina-
tionem, & Matrimonium, illaque gratiam conferre, & ex
his Baptismum, Confirmationem, & Ordinem iterari non
posse, Item Baptismum esse necessarium ad salutem, ac
proinde, si mortis periculum imminet, mox sine ulla di-
latione conferendum esse, & a quocumque, & quando-
cumque sub debita materia, & forma, & intentione
collatum, esse validum. Item Sacramenti Matrimonii vin-
culum indissolubile esse, & quamvis propter adulterium,
heresim, aut alias causas possit inter Coniuges Thori,
& Cohabitationis separatio fieri, non tamen illis aliud
Matrimonium contrahere fas esse. Item Apostolicas, &
Ecclesiasticas traditiones suscipiendas esse, & veneran-
das. Indulgentiarum etiam potestatem a Christo Eccle-
sia relinquit fuisse, illarumque usum Christiano Popu-
lo maxime salutarem esse. Pariter que de peccato origi-
nali, de Justificatione, de Sacrorum Librorum, tam veteri,
quam novi Testamenti indice, & interpretatione
in prefata Tridentina Synodo definita sunt, suscipio, &
profiteor. Cetera item omnia suscipio, & profiteor, que
recipit, & profiteor Sancta Romana Ecclesia, simulque
contraria omnia, & Schismata, & Hereses ab eadem
Ecclesia damnatas, & anathematizatas, ego pariter
damno, rejicio, & anathematizo. Insuper Romano Pon-
tifici Beati Petri Principis Apostolorum Successori, ac
Jesu Christi Vicario veram obedientiam spondeo, ac Ju-
ro. Hanc fidem Catholicæ Ecclesiæ, extra quam salva-
s salus esse potest, quam in presenti sponte profiteor, &
veraciter teneo, eandem integram, & inviolatam usque
ad extremum vite spiritum, constantissimo, Deo, adju-
vante, retinere, ac confiteri, atque a meo Subditis,
vel illis, quorum cura ad me in meo munere spectabit,
teneri, doceri, & predicari, quantum in me erit, cu-
raturum, ego idem Simon Electus, qui supra, spondeo,
ovo, & Juro: sic me Deus adjuvet, & hec Sancta
Dei Evangelia.

Forma In-
ramenti si-
delitatis.
§. 6. Forma vero juramenti, quod prestabis, hec
est: Ego Simon Electus Patriarchalis Ecclesiæ Antioche-
næ Nationis Maronitarum ab hac hora in antea fidelis
& obediens ero Beato Petro, Sanctæque Apostolicæ Ro-
mæ Ecclesiæ, ac Domino Nostro Benedicto PP. XIV.
Jusque Successoribus canonice intrantibus; non ero in
confilio, aut consensu, vel facto, ut vitam perdant, aut
membrum, seu capiantur mala captione, aut in eos vio-
lenter manus quomodolibet ingerantur, seu injuria aliqua
inferantur, quovis questo colore: consilium vero, quod
mihi creditari sunt per se, aut Nuntios, seu Literas,
ad eorum damnum, me sciente, nemini pandam: Papa-
tum Romanum, & Regalia Sancti Petri, adjutor eis ero
ad defendendam, & retinendam contra omnem hominem:
Legatum Apostolicæ Sedis in eundo, & redeundo hono-
rifice tractabo, & in suis necessitatibus adjuro: Jura,
bonores, privilegia, & auctoritatem Romanæ Ecclesiæ,
Domini Nostri Papæ, & Successorum prefatorum con-
servare, defendere, augere, & promovere curabo; nec
ero in confilio, facto, vel tractatu, in quibus contra
ipsum Dominum Nostrium, vel eandem Romanam Ec-
clesiam aliqua iniuria, vel prejudicialia persona, ho-
noris, juris, status, & potestatis eorum machinentur,
& si talia a quibuscumque procurari novero, vel tra-
hari, impediam hoc pro posse, & quanto citius pote-
ro commode significabo eidem Domino Nostro, vel al-
teri, per quem ad ipsum notitiam poterit pervenire:
Regulas Sanctorum Patrum, Decreta, Ordinationes,
sententias, dispositiones, reservationes, provisiones, &
mandata Apostolica totis viribus observabo, & faciam
ab aliis observari: Hereticos, & Schismaticos, ac
Rebelle Dominum Nostro, & Successoribus prefatis
pro posse persequar, & impugabo; vocatus ad Syno-
dam veniam, nisi prepediit fuero canonice prepedi-
tione: Apostolorum limina singulis decennis personali-
ter, ac per me ipsum visitabo, & Domino Nostro,
& Successoribus prefatis rationem reddam de toto meo
Pastorali Officio, deque rebus omnibus ad Ecclesiæ
meæ statum, ad Cleri, & Populi disciplinam, anima-
rum denique, quo meæ fidei creditæ sunt, salutem quo-
quomodo pertinentibus, & vicissim Mandata Apostolica
prefata humiliter recipiam, & quam diligentissime exo-
quar: Quod si legitimo impedimento detentus fuero, præ-
fata omnia adimplebo per certum Nuntium ad hoc spe-
cialiter mandatum habentem, de gremio Capitulo mei, aut
alium in dignitate Ecclesiastica constitutum, seu alias

personatum habentem aut his mihi deficientibus; per
Dioecesanum Sacerdotem, & Clero deficiente, omnino
per aliquem alium Presbyterum Sæcularem, vel Regula-
rem spectatæ probitatis, & religionis de supradictis om-
nibus plene instructum; de hujusmodi autem impedimento
docebo per legitimas probationes ad Sanctæ Romanæ Ec-
clesiæ Cardinalium Proponentem in Congregatione Sacri
Concilii Tridentini per supradictum transmittendas;
Possessiones vero ad Mensam meam pertinentes non ven-
dam, neque donabo, neque impignorabo, neque denuo
infundabo, vel alio modo alienabo, etiam cum con-
sensu Capituli Ecclesiæ meæ, inconsulto Romano Pontifi-
ce, & Constitutionem super prohibitione Investiturarum
Bonorum Jurisdictionalium de Anno Domini millesimo
sexcentesimo quinto editam servabo, & si ad
aliquam alienationem devenero, penas in quadam su-
per hoc edita Constitutione contentas eo ipso incurrere
velo: Sic me Deus adjuvet, & hec Sancta Dei E-
vangelia.

§. 7. Ceterum Pallium, insignie videlicet plenitudi-
nis Pontificalis Officii, de Corpore Beati Petri Apostoli
sumptum, tunc ad Fratemitatem tuam, cum per tuum
Nuntium, ea, qua decet, instantia postularum fue-
rit, destinandum, transmittendumque mandabimus.
Non obstantibus his omnibus, que in præfatis Literis
nostris literis volumus non obitare, cæterisque contrariis
quibuscumque.

Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub Dat. die 16
Annulo Piscatoris die XVI. Mart. MDCCXLIII. Pontifi-
catus Nostri Anno Tertio.

D. Card. Passioneus.

AD MARONITARUM

Nationem Commissarius Apostolicus ablegatur, pro præ-
missorum, aliorumque Apostolicæ Sedis mandatorum
executione, cum facultatibus opportunis.

Dilecto Filio Jacobo a Luce, Ordinis Fratrum Minorum
Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Profes-
sori, Conventus Sancti Sepulchri, ejusque dependen-
tium, Visitatori, ac Commissario Apostolico.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam
Benedictionem.

NUPER ad sedandas, componendasque lites, scilicet
furas, & controversias post bonæ memoriæ Jo-
sephi Petri, dum vixit, Antiocheni Nationis Maroni-
tarum Patriarchæ obitum excitatas, & electionem
seu postulationem duorum Patriarcharum ad Ecclesiam
Patriarchalem dictæ Nationis factam, edidimus Aposto-
licas nostras in simili forma Brevis Literas ad Venerabilem
Fratrem Simonem Archiepiscopum Damascenam
datas, in quibus alias pariter nostras in pari forma Bre-
vis Literas ad futuram memoriam editas inserimus;
Ambarum autem Literarum tenor est, qui sequitur:
Venerabili Fratri Simoni etc. Nuper ad Nos etc. usque
supra v. LXXXVIII. Præfatarum autem Literarum ex-
emplaria foris in Chartis Pergamentis scripta, &
Annulo Piscatoris munita, cum hisce nostris conjuncta
ad te transmittenda mandamus, ut non solum, que-
cumque in hisdem continentur, debitas executioni de-
mandari præderent, fideliterque cures, verum etiam
quæcumque hisce nostris in pari forma Brevis a te pe-
ragenda in virtute sanctæ obedientiæ injungimus, omni
studio, atque conatu conficere satagas.

§. 1. Primum igitur omnium, Te, de cujus singu-
lari fide, prudentia, sapientia, dextertate, ac Re-
gionis zelo plurimum in Domino confidimus, ac Re-
gionis zelo plurimum in Domino confidimus, quod diu in istis regionibus
per plures annos in Sancta Hierosolymorum Ci-
vitate Conventus Ordinis tui Guardiani munus lau-
dabiliter exercebas, commoratus, mores, idiomata,
& instituta Nationis Maronitarum apprime noveris,
Nostro & Apostolicæ sedis nomine, ac ea omnia,
quæ in memoratis nostris præfatis Literis continen-
tur, peragenda, & conficienda, Ablegatum nostrum
apud dictam Nationem, & Apostolicum Commis-
sarium,

PONT.
A. III.

De Falso
eidem con-
cedenda.

Dat. die 16
Mart. 1743.

De cessario
ne duplicis
electio
Patriarchæ
& electione
sicut auctoritate
Apostolica
cum infirmitate
recedunt.

Pro quorum
executione
Ablegatus S.
Sedis, &
Commissarius
Apostolicus de-
putatus.

PONT.
A. III.
Cum facultate competendi contumaces.

§. 2. Præterea facultatem Tibi etiam tribuimus, &
impertimus, contra quocumque mandatis tuis Apo-
stolica auctoritate nostra munitis non parentes, contu-
maces, & rebelles, sive Archiepiscopali, & Episcopali
dignitate præditos, sive Clerum sæcularem, & regula-
rem, etiam Societatis Jesu, necnon Sæculares, & Lai-
cos quocumque, cujusvis gradus, & conditionis, ac
dignitatis procedendi, si opus fuerit, cum canonicis
censuris, & penis, quas pariter a te infligat auctor
Domino ratas habebimus, & observari faciemus.

§. 3. Insuper, quoniam Nos Apostolicas nostras in
simili forma Brevis Literas, tum pro confirmatione
Provincialis, seu Nationalis Synodi dictæ Nationis,
tum pro nonnullis aliis Apostolicis ordinationibus
cautione dictæ confirmationis necessariis, expeditas, Di-
lecto Filio Eliæ Felici, qui a dicto Josepho Patriarcha,
cum viveret, ad hanc Almam Urbem propter eandem
confirmationem, & Apostolicas ordinationes hujusmodi
missus fuerat, dedimus perferendas ad memoratum Jo-
sephum Petrum Patriarcham; cum interea, dum dictus
missus esset in itinere, jam defuncto, Tibi commit-
timus, & mandamus, ut omnes, & singulas Aposto-
licas Literas nostras hujusmodi, & Apostolicas ordina-
tiones, necnon dictæ Congregationis Propagandæ Fidei
Epistolas, & instructiones, tum ad ipsum defunctum
Josephum Petrum Patriarcham, tum ad alios Antistites
datas, & scriptas, ab eodem Eliæ Felice tibi restituen-
das, consignandasque nostro Nomine compellas & cog-
as; & eas, quæ quidem ad defunctum Patriarcham
scriptæ erant, novo a nobis constituto, & deputato,
quæ vero ad alios directæ, iis reddas, & debitas execu-
tionis demandari cures, & facias; etiam, si opus
fuerit, facultate, & auctoritate Ablegati, & Commis-
sarii Apostolici utendo contra rebelles, & contumaces,
& Apostolicis mandatis non obtemperantes.

§. 4. Verum, ut ad optatum finem rem tanti mo-
menti, & tam Inclytæ Nationi, orthodoxæ Fidei, &
bonis moribus perniciosam reducere valeas, summa
tuæ dextertatis, prudentiæ, & zeli opus esse intel-
ligentes, Te rogamus, & in Domino hortamur, ut
omnem operam, & consilium hac in re adhibere ad-
nitaris, nihil omitto, quod ad facilem negotiorum
Tibi commissorum expeditionem conducere noveris,
tum propensiorum erga eam Nationem paternæ carita-
tis nostræ voluntatem explicando, tum Apostolicæ be-
nignitatis argumenta eidem per Te, postquam Apo-
stolicis mandatis, & ordinationibus nostris, ac præcep-
tis tuis debitam, fidelemque præfiterit obedientiam, &
non aliter, confederanda declarando.

§. 5. I. Ac primum quidem declares oportet, Nos
per hanc a Nobis factam novi Patriarchæ, ut præmit-
tur, electionem, deputationemque, nullum Antistiti-
bus dictæ Nationis præjudicium illatum iri voluisse,
sed, ut obortis dissidiis Nationem ipsam distrahentibus
opportune consulere, & supremam Nostræ potestatis
Apostolicæ auctoritatem in appellationibus præfiterit ad
eamdem Sedem delatis canonicæ, ac necessario interpo-
nenda utentes, novum Patriarcham elegisse, nec pro-
potea jus eligendi, sive postulandi Patriarcham hujus-
modi, juxta eorum morem, Antistitibus dictæ Natio-
nis sublatum esse, imo Nos velle, & mandare, ut
omnia in posterum, quæ a laudata Synodo a nobis ap-
probata, & confirmata sunt circa Patriarchæ electionem
præscripta, ab ipsis Antistitibus servari debeant.

§. 6. II. Tibi a Nobis omnem facultatem imperti-
mus esse abolvendi a censuris omnibus, & dispensan-
di a quibusvis irregularitatibus, ob celebrationem cum
censuris, forsitan, occasione dictarum electionum, &
excessus, etiam cum operatione potestatis Ecclesiæ-
sticæ, & usu potestatis Laicæ, commissos, contractis,
& incurris.

§. 7. III. Facultatem Tibi pariter concessam Apo-
stolica auctoritate sanandi omnes, & singulos actus, &
Patriarchales expeditiones, ab utroque præfatis Ele-
cto, ad usque denuntiationis, & intimationis Apo-
stolicæ provisionis nostræ diem, peractos, & peractas.

§. 8. IV. Facultatem similiter tributam remittendi,
& condonandi omnes pecuniarum, quæ ad Patriarchas
spectabant, exactiones, ab utroque præfatis Electro
quomodolibet factas; ita tamen, ut, quoad pecunias

quidem ad Patriarcham spectantes, benigna Sedem
impendatur condonatio; quoad pecunias vero ad utrumque
Patriarchalem pertinentes, uniusquisque eidem Patri-
archali Sedi restituere teneatur.

§. 9. V. Scripturas omnes ad utriusque præfatis Ele-
cti patrocinium, & favorem editas, & prædictæ Con-
gregationi de Propaganda Fide hinc inde exhibitas,
tamquam in forma non probanti esse, ac fore, & ha-
beri, ac proinde in futurum nullam famæ, & existi-
mationis utriusque Electi ex ipsis detrimentum illatum
esse, aut in futurum inferri posse, nisi judicialiter,
servatis servandis, aliter constet.

§. 10. VI. Facultatem Tibi a nobis collatam, prout
earundem præfatum tenore, & auctoritate similibus
tribuimus, & impertitur, contra quocumque con-
feratos, & irregulares ab Archiepiscopo Soriano
super suspensione, & irregularitate contrafacta, prævis
tamen salutaribus poenitentibus, & injuncto onere sese
in aliquo Monasterio continendi, ibique per mensem
saltem a Celebratione, & a Pontificalium exercitio se-
se abstinendi: Necnon facultatem Tibi traditam abso-
lvendi ipsum pariter Archiepiscopum Sorianum, al-
terius proinde Ritus, a prædicta ordinatione. Quibus fa-
ne Episcopis denunciatis, se eas Dioceses a dicto Ar-
chiepiscopo Tobia ipsis assignatas, quæ ab eodem To-
bia Archiepiscopo retinebantur, & ad ipsum redire
debet, habere non posse, sed eas dumtaxat, quæ de
jure, juxta distributionem Diocesium, ad formam no-
stræ ordinationis præscriptæ occasione confirmationis
laudatæ Synodi Provincialis, seu Nationalis, facien-
dam, assignari debent.

§. 11. VII. Indultum Altaris Privilegiati perpetui
pro singulis Cathedralibus Ecclesiis a fel. recor. Benedi-
cto Papa XIII. Prædecessore nostro per alias Literas
concessum, si ad Ecclesiæ Cathedrales ejusdem Patri-
archatus dictæ Nationis non fuerit extensum, Auctori-
tate Nostra extendas, & confirmes. Præterea his Ec-
clesiis Parochialibus, in quibus aliud Altare Privilegia-
tum, sive perpetuum, sive ad tempus concessum non
reperitur, nec sufficiens Missarum numerus celebratur,
Altare Privilegiatum pro uno die in hebdomada, per
Ordinarium loci designandum, ad viginti quinque annos
concedas. Insuper, Patriarchali quidem Ecclesiæ Plena-
rius Indulgentias perpetuas, revocando alias, sive ad
tempus, sive in perpetuum concessas, quater in anno,
aliis vero Cathedralibus bis in anno, per unumquem-
que Christifidelem, servatis servandis, lucrificandas,
pariter concedas, & indulgeas.

§. 12. Denique tuum erit in primis nihil intentam
relinquere, quod ad veram fraternamque carita-
tem, qua decet Episcopos sese mutuo complecti, &
confervere, ut populis sibi commissis exemplo sint, at-
que incitamento, inter memoratos præfatos Electos
Eliam Arcem, & Tobiam Napolitanæ Archiepiscopos
glutino Christi Pastorum Principis conciliandum, con-
firmandumque conducere possit: Nos enim Tibi omnes,
ut præmittitur, facultates in hac re gravissima pera-
genda, & conficienda necessarias, & opportunas tribui-
mus, & impertimur. Non obstantibus his omnibus,
quæ in præfatis nostris Literis diximus non obitare,
cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 14. Ceterum, Dilecte Fili, Te iterum rogamus,
& in Domino hortamur, ut serio animo considerans,
& quam ardua sit provincia Tibi commissa, & quam
ample facultates ad illam alacrius adendum, & felici-
cius explicandam, componendamque attributæ, omnia
studia, omnes conatus, & vires intendas, non ut Apo-
stolicam tantum benignitatem nostram Tibi promer-
aris, sed ut æternam etiam in caelis repositam merce-
dem, a bonorum omnium remuneratore Deo, quem
unum præ oculis habere debes, consequi possis, & va-
leas. Non interim, ad prosperi successus aspectum,
Tibi Apostolicam Benedictionem, quam Nostro nomine
universæ Nationi mandatis tuis obtemperanti, tuaque
salubria monita adimplenti, elargiri poteris, peraman-
ter impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub An-
nulo Piscatoris die XVI. Martii MDCCXLIII. Pontifi-
catus Nostri Anno tertio.

D. Card. Passioneus.

ANNO 1743.

VI. Absol-
vendi Epi-
scopus illi-
cite con-
feratos, &
irregulares
consecra-
tionem
adjectis
ligibus &c.

VII. Altaris
Privilegiati,
& Indulgenti-
arum conce-
dendi.

Idem Con-
tententium
reconcilia-
tioni operam
dare se betur.

Et ad præ-
fatis omnia
recte pera-
genda exci-
tatur.

ANNO 1743. LXXX.

ELECTIO PATRIARCHÆ

Maronitarum a Pontifice facta, & Alegation Commis- sarii Apostolici, Archiepiscopi, & Episcopi ejusdem Nationis denunciatur.

Venerabilibus Fratribus, Simoni ab Archiepiscopatu Damasci ad Patriarchalem Maronitarum Sedem translato, ceterisque Archiepiscopis, & Episcopis ejusdem Nationis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Magna non minus admiratione, quam ægritudine affecti sumus, postquam e sex Episcoporum vestri Cœtus, aliorumque literis intelleximus, Maronitarum Ecclesiam, post obitum postremi Patriarchæ Josephi Petri, sunesto Schismate discissam fuisse; a sex illis Episcopis in ejus locum suscepto Elia Arca, ab alio Tobia Napolitanæ Archiepiscopi. Et quidem mirari fatemur non possumus, adeo nunc valuisse inimicum hominem, ut superfeminaverit divisionis zizania in agro isto, adhuc ea lue prorsus intacta; utque vos eriperit decus amplissimum: id scilicet nunquam ex omni temporis memoria evenisse in vestro Patriarcha eligendo; qua laude nobiliores Ecclesiæ, vestro in conspectu postea, plurimum caruerunt. Angi autem que nequeat in tanta malorum colluvie, que vestrum Nationem, discordiis, tumultu, perturbatione obrue- runt? Siquidem uterque Electus, non expectato Romanæ Sedis iudicio, (quod lege, & more vetusto necesse fuerant,) statim pro Patriarcha se gerens, forum aperuit, usurpansque Patriarchalia jura, miscet huma- na Divinis, ut suo se teneat loco. Hinc populus alterutri inherens, incertus, divisus, triste sui spectaculum præbet insulanti Schismatico, Turcæ irridenti; & metus est, ne vera Dei Religio, quamquam vestra Genti altis radicibus infixæ, obsecatis contentione mentibus, discrimen adeat, ut sepius alibi.

§. 1. Hac enimvero sollicitudine, ac paterna caritate commoti adeo sumus, ut vestris medendis vulneribus, resistentiaque sanitati acceleravimus, vix dum Romam venerunt utriusque partis Legati cum mandatis, & monumentis, supremum Apostolicæ Sedis iudicium subituri. Nam statim selegimus aliquot e S. R. E. Cardinalibus, Propagandæ Fidei præpositis, qui juris ordine servato, auditisque Advocatis, de toto controversiæ statu cognoscerent, & coram Nobis deciderent, an alterutra Electio, seu Postulatio, confirmanda foret, aut sananda; & si utraque infirmata, quid ultra Nobis agendum esset. Illi apud Nos convenierunt XV. Kalendas Martias, unaque fuit omnium sententia: utramque non modo nullam, atque invalidam, sed insanabilem videri, tantis undique sca- tent erratis adversus Canones, ipsasque vestras Consti- tutiones. Jus proinde eligendi, in hoc infirmis electio- nis casu, ad Apostolicam Sedem devolutum fuisse; sicuti Ecclesiasticæ jubent Leges, & ubique perpetuo in more fuit: cuius si nullam istæ exemplam reperitur, referri debet Majorum vestrorum prudentiæ, qui ab hujusmodi nefario Schismate sibi semper caverunt.

§. 2. Nos igitur eorumdem Cardinalium sententiam assensu nostro prosequuti, utramque electionem penitus abrogavimus. Simul autem Patriarcham vestrum elegimus Venerabilem Fratrem Simonem Archiepiscopum Damasci, qui antiquior vestri Cœtus, hoc etiam nomine commendationem habuit ad eam dignitatem; magis autem, quod miti ingenio, & a partium studiis abhorrente, ut plurimum testimonio accepimus, idoneus Nobis visus est ad tantum munus gerendum. Quocirca acceptissimum vobis, vestraque Genti fore, idque prompto atque alacri erga ipsum obsequio, debitæque obedientia vos comprobavimus non dubitamus, daturus- que documentum, præteritas discordias non præcipiti voluntatis æstu commotas fuisse, sed incaute mentis errore, qui facilis excusari potest.

§. 3. Nec vobis in mentem veniat suspicari, hac nostra extraordinaria constituti Patriarchæ providentia, juri vestro quippiam detractum fuisse. Nam, & ipsum

in hujus electionis diplomate vobis expresse servavi- mus, & in Provinciali, seu Nationali recentis ves- stræ Synodi confirmatione, novo, ut pebetatis, Pon- tificiæ auctoritatis robore permunivimus.

§. 4. Hæc per nostras istas literas in forma Brevis vobis referre satis duximus. Plura cognosceris, a Di- lecto Filio Jacobo ab Urbe Luca, Observantium Fran- ciscanorum Alumno, Apostolico Hierosolymis Vifita- tore, quem ad vos Nostro nomine ire Commisariarum iussumus, ut sedulo curet observari, & custodiri quic- quid in prænunciata Synodo, & a Nobis deinde, pro Ecclesiasticæ disciplinæ, sanctissimæque Religionis tu- tela, sancitum fuit; utque receptis a Sacerdote Andrea Felice, quem Patriarcha Joseph Petrus paulo post vita functus Romam ablegaverat, Nostri in forma Brevis ad eum literis, ubi plura peragenda commendavimus, & recuperato aliquo Religioso dono ad eundem Patri- archam transmissio, id omne Simonis ejus successori representet, nostramque de reverentia sacrorum Cultu, rite, ac prudenter insititendo retinendæ, vo- luntatem, cuius consensum fecimus, patefaciat.

§. 5. Quin illam perhumaniter excepturi, præscriptæ- que vobis leges, accurata obedientia exequuturi sitis, nullum Nobis relinquit ambigendi locum, omnium vestrum animus religione, & constantissima erga Su- premum Pastorem fide penitus obstrictus. Præcipue- vos adhortabitur, ut obiliti præterita æmulationis, unanimes sitis in Christo Jesu, sine querela, sine re- prehensione; simplices filii Dei in medio Nationis, Turcarum scilicet, pravæ, & perversæ, (Apostoli ver- bis utimur,) inter quos lucetis sicut luminaria in mundo. Quod in auspicio, Venerabiles Fratres, Apo- stolicam Benedictionem vobis peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub An- nulo Piscatoris die xvi. Martii MDCCLXIII. Ponti- ficatus Nostri Anno tertio.

J. Vincentius Lucchesinus.

DIGNITAS PROTOPAPE LXXXL

In Ecclesia Collegiata S. Mariæ del'Grasso Messanen. ejusdemque libera electio, necnon Ritus Græco-Lati- ni observantia, ipsius Ecclesiæ Clero in perpetuum asseritur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romana Ecclesia omnium Catholici Orbis Eccle- siarum Mater, & Magistra, assiduis Pontificiæ sollicitudinis, Apostolicæ caritatis, ac supremæ aucto- ritatis studiis sedulam vigilemque in eo potissimum operam posuit, ut omnia, & singula Ecclesiarum, præsertim aliis Patriarchis subiectarum, diversisque in divinatorum officiorum, & sacrosancti Missæ sacrificii celebratione ritibus, linguis, & ceremoniis, per sacros Canones, & Ecclesiasticam disciplinam comprobatis, & confirmatis, utentium, jura, & privilegia, indulta, decora, prærogativas, dignitates, gradus, & honores, quoad sibi integrum fuisset, tueri, confirmare, & a- dangere admitteret. Quamobrem adeo vetustæ anti- quitatis, & integerrimæ traditionis tenax fuit, ut ea, quæ in quibusvis Ecclesiis sapienter statuta, & sanctis- sime custodita reperirentur, non solum inviolabili etiam supremæ Apostolicæ auctoritatis, ac firmitatis robore communiter studuerit; verum etiam Apostolicis mandatis, & sub Ecclesiasticis censuris, ac pœnis, in posterum servanda mandaverit.

§. 1. Quoniam autem, sicut accepimus, munus, seu dignitas Protopape, cuius auctoritas, ac præro- gativa plurimi semper in omnibus fere Constantino- politani Patriarchatus Cathedralibus Ecclesiis habita fuerunt, Messanæ, quemadmodum in nonnullis aliis Civitatibus, in Duceisibus reperitur, adhuc extat in Collegiata Ecclesia sub invocatione Sanctæ Mariæ del'Grasso, inde Catholica dicta, quod Ecclesia hu- jusmodi, ut asseritur, sub Græcoim imperio, in Spi- ritus Sancti ex Patre Filioque procedentis confessio- no,

PONT. A. III.

Ritus Græco- Latinus in eadem Ec- clesia.

Commis- sarius Apo- stolicus plu- ribus fra- tribus, & mandatis in- fructus ab- legatur.

Pontifex præd. Digni- tatem, ejus- que præro- gativas con- firmat.

Debita s. s. di obedi- entia, & ani- morum com- munitate.

Ritus Græ- co Latinus servari per- petuo jubet.

Electionem Protopape ejusdem Ec- clesiæ Clero privative præsertur.

Litterarum firmitatem asserit.

Sublata & irritant &c.

Dat. die 16. Mart. 1743.

Ad Ecclesiam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

ne, cum Romana Ecclesia invicem unita perman- rit; & in eadem Ecclesia semper a tunc temporis Di- vina Officia, & Sacrosanctum Missæ Sacrificium Græ- ca quidem lingua, sed Latino Romano Ritu celebra- tur; nam Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Azymo conficitur, sacre Vestes, & sacerdotalia indu- menta ad instar Latinorum adhibentur, & dies festi juxta Kalendarium Gregorianum servantur; præter a- lia, quæ adhuc religioso cultu peraguntur.

§. v. Hinc est, quod Nos, quibus omnimoda Uni- versalis Ecclesiæ servitus, atque adeo omnium Eccle- siarum sollicitudo a Pastorum Principe Jesu Christo injuncta est, eandem Ecclesiam in eo bene constituto, quem hætenus egregie servaverunt, & de præsentis laudabiliter servant, statu deinceps firmius permanere, & constanti cupientes; motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apo- stolicæ potestatis plenitudine, ac de Venerabilium Fra- trum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Congre- gationis Propagandæ Fidei præpositorum consilio, Di- gnitate antedicti Protopape, cum omnibus insignis, prærogativis, privilegiis, facultatibus, jurisdictionibus, juribus, exemptionibus, titulis, honoribus, & oneri- bus, quibus alii Protopape antecessores de jure, usu, consuetudine, & indultis, legitime tamen, & canoni- ce, & de Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis licentia, be- nignitate, & concessione, hætenus usi, fructi, & ga- vist sunt, tenore præsentium approbamus, & confirma- mus; necnon volumus & mandamus, ut perpetuis fu- turis temporibus omnino servetur, quemadmodum a plurimis seculis servatus est, in eadem Ecclesia Sanctæ Mariæ del'Grasso Ritus Græco-Latinus, nimirum Di- vina Officia, & Sacrosanctum Missæ Sacrificium Græ- ca quidem lingua, & idiomate celebrandi, sed cum sa- cris vestibus, & sacerdotibus indumentis latinis, & juxta Kalendarium Gregorianum, atque azymo, prout antehac in usu positum, & servatum est.

§. 3. Præserta motu, scientia, & potestatis pleni- tudine paribus, volumus, & mandamus, ut antiqua consuetudo, cum Protopapam hujusmodi viam uni- versæ carnis ingredi contigerit, unum ex cœtu, & corpore Cleri dictæ Ecclesiæ dumtaxat (in quem Cle- rum deinceps perpetuis futuris temporibus nullum omnino, nisi eodem Græco-Latino Ritu, ut præmittit- ur, initium, cooptari, & incorporari pariter volu- mus, & mandamus) in Protopapam pro tempore exi- stentem ab eodem Clero eligendi, & constituendi, sanctissime custodiat; quæcumque vero electionem Protopape hujusmodi aliter, quam ut præmittitur, factam, aut quomodocumque sciendam, nunc pro tunc annullamus, irritamusque, ac nullam irritamque esse, & fore, motu, scientia, & potestatis plenitudine pa- ribus declaramus.

§. 4. Decernentes eandem præsentem Literas, ac omnia & singula in illis contenta, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet pretendentes, illis non consen- serit, ac ad ea vocati, & auditi, seu causæ propter quas ipsæ præsentem emanarunt, adductæ, veritate, seu alias sufficientes: aut etiam ullatenus justificatæ non fuerint, aut ex alia quavis quantumlibet legiti- ma, pia, juridica; & privilegiata causa, colore, præ- textu, occasione, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis les- sionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ; vel quorumvis interesse ha- bentium consensu, aut alio quovis quantumvis ma- gno, & substantiali, ac inexcogitato defectu, notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reducti, seu adversus illas apertionis oris, restitutionis in integ- rum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se jussive illo modo posse; sed ipsas præsentem literas, & in eis contenta quæcumque, firma, valida, & effica- cia existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, & illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sique in præmissis per quos-

cumque Judicis Ordinarios, & Delegatos, etiam cau- sarum Palatii Apostolici Auditores, & quovis alios, quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & sanctos, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum & inane, si se- cus saper his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Quocirca Dilecto Filio Casuarum Curie Came- raræ Apostolicæ generali Auditori, necnon Venerabili Fratri moderno, & pro tempore excellenti Archiepisco- po Massanensi, committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum, per se, vel per alium, seu alios, perpetuis futuris temporibus, præsentem Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Protopape, & Cleri dictæ Ecclē- siæ pro tempore pariter existentis fuerint requisiti, si opus fuerit, solemniter publicantes, & Protopape, ac Clero prædictis in præmissis efficacis defensionis præ- dio assistentes, faciant auctoritate nostra Apostolica Propopam, & Clerum hujusmodi præmissorum omnium, & singulorum commodo, effectu, & jure pacifice frui, & gaudere, non permittentes Protopapam, & Clerum hujusmodi desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet, & rebelles per cen- suras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§. 6. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universali- bus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibusque, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictæ Ecclesiæ, & Nationis Græcorum, etiam juramento, confirmatione Aposto- lica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Li- teris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus, omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro- plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias de suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat speciali- ter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis qui- buscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xviii. Martii MDCCLXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

D. Card. Passioneus.

ECCLĒSIASTICA

LXXXII.

Auctoritas in designandis publicarum precatationum for- mulis, & in eisdem indicen- dis, asseritur.

Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Quemadmodum preces ad Deum pro Principi- bus effundere, valde consentaneum est, ita con- venit, ut precum ipsarum formulæ sint ex illis, quas Ecclesia usu recepit; maxime vero si ejusmodi preces in celebratione Missarum adhibendæ sint. Præ- terea ad Ecclesiasticam auctoritatem unice spectat preces illas statuere atque indicere; cum nulli sæculari Potestati fas sit decernere, præceptoque mandare, ut publicæ preces fiant, sive ad perfolvendas Deo gratias pro beneficio aliquo accepto, sive ad illius opem in gravi aliqua necessitate implorandam.

§. 1. Divus Paulus in prima ad Timotheum cap. Ecclesiæ pro 2. ut Vos bene nolitis, ita loquitur: Obscuro igitur principibus primam orationem fieri observationes, orationes, postula- tiones, gratiarum actiones pro hominibus, pro Regibus, & omnibus qui in sublimitate sunt. Quod si expedi- diat hoc loco praxim ostendere, qua primæ Eccle- sia utebatur in orationibus, & precibus ad Deum pro Principibus offerendis, eam satis patefacere pote- runt

ANNO 1743.

ESCOURES depasat cum facultatibus.

Contrariis derogat.

Dat. die 16. Mart. 1743.

D. Card. Passioneus.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.

Ad Eccle- siam per- tinentem.